

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

8145 INSTRUMENT de ratificació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República Txeca, fet a València el 13 de maig de 2002. («BOE» 107, de 3-5-2004.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 13 de maig de 2002, el plenipotenciari d'Espanya va signar a València, juntament amb el plenipotenciari de la República Txeca, nomenats tots dos en la forma escaient a l'efecte, el Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República Txeca, *Vistos i examinats* els trenta-vuit articles del Conveni, *Concedida* per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, *mano* expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament la sotsignada ministra d'Afers Exteriors.

Madrid, 15 de setembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Afers Exteriors,
ANA PALACIO VALLELERSUNDI

CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA TXECA

El Regne d'Espanya i la República Txeca, d'ara endavant parts contractants,

Decidits a cooperar en l'àmbit de la Seguretat Social, Atesa la importància d'assegurar als treballadors de cadascun dels dos estats que exerceixin o hagin exercit una activitat professional en l'altre una millor garantia dels seus drets,

Reconeixent els llaços d'amistat que uneixen els dos estats,

Han decidit concloure aquest Conveni acordant el següent:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Definicions

1. Les expressions i els termes que s'esmenten a continuació tenen, als efectes d'aplicació d'aquest Conveni, el significat següent:

a) «Legislació»: les lleis, els reglaments i altres disposicions de Seguretat Social a què es refereix l'arti-

cle 2, vigents en el territori de cadascuna de les parts contractants.

b) «Autoritat competent»:

— pel que fa a Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials;

— pel que fa a la República Txeca, el Ministeri de Treball i Afers Socials i el Ministeri de Sanitat.

c) «Institució»: organisme o autoritat responsable de l'aplicació de la legislació a què es refereix l'article 2.

d) «Institució competent»: institució responsable, d'acord amb la legislació de cadascuna de les parts contractants, del reconeixement del dret i/o de l'abonament de les prestacions.

e) «Treballador»: tota persona que, com a conseqüència de realitzar o haver realitzat una activitat per compte d'altri o propi està o ha estat subjecta a les legislacions esmentades a l'article 2.

f) «Membres de la família»: les persones definides com a tals per la legislació aplicable de cadascuna de les parts.

g) «Residència»: l'estada habitual legalment establerta.

h) «Estada»: l'estada temporal.

i) «Període d'assegurança»: els períodes de cotització tal com es defineixen o s'admeten com a períodes d'assegurança per la legislació sota la qual han estat coberts o es consideren coberts, així com tots els períodes assimilats en la mesura que siguin reconeguts per aquesta legislació com a equivalents als períodes d'assegurança.

j) «Assistència sanitària»: la prestació dels serveis mèdics i farmacèutics conduents a conservar o recuperar la salut.

k) «Prestació» i «pensió»: totes les prestacions, en metàl·lic i pensions previstes en la legislació que, d'acord amb l'article 2, queden incloses en aquest Conveni, així com les millores per revaloració, complements o suplementos d'aquestes.

l) «Prestacions familiars»: prestacions en metàl·lic de pagament periòdic que es concedeixen, si s'escau, en funció del nombre de fills, de la seva edat, de la condició de minusvàlida d'algun d'ells o dels ingressos familiars.

m) «Prestacions no contributives»: prestacions que no depenen de períodes d'assegurança i estan condicionades a un nivell d'ingressos.

2. Els altres termes o expressions utilitzats en el Conveni tenen el significat que els atribueix la legislació que s'aplica.

Article 2

Camp d'aplicació objectiu

1. El present Conveni s'aplica:

A) Per part d'Espanya:

A la legislació relativa a les prestacions del sistema espanyol de Seguretat Social, pel que fa a:

a) Assistència sanitària, en els casos de malaltia comuna o professional, accident, sigui o no de treball, i maternitat.

- b) Prestacions per incapacitat temporal en els casos de malaltia comuna i accident no laboral.
- c) Prestacions per maternitat i risc durant l'embaràs.
- d) Prestacions d'incapacitat permanent, jubilació i supervivència.
- e) Prestacions familiars per fill a càrrec.
- f) Prestacions per desocupació.
- g) Prestacions derivades d'accident de treball i malaltia professional.

B) Per part de la República Txeca:

A la legislació relativa a:

- a) Prestacions de malaltia i maternitat (prestacions econòmiques i assistència sanitària).
- b) Prestacions d'invalidesa.
- c) Prestacions de vellesa.
- d) Prestacions als supervivents.
- e) Prestacions en cas d'accident laboral i malaltia professional (prestacions econòmiques i assistència sanitària).
- f) Prestacions per desocupació.
- g) Prestacions familiars.

2. Aquest Conveni s'aplica igualment a la legislació que en el futur completi o modifiqui l'esmentada a l'apartat precedent.

3. El Conveni s'ha d'aplicar a la legislació que en una part contractant estengui la normativa vigent a nous grups de persones, sempre que l'autoritat competent de l'altra part no s'hi oposi dins dels tres mesos següents a la recepció de la notificació de les disposicions esmentades.

4. Aquest Conveni s'ha d'aplicar a la legislació que estableixi un nou règim especial de Seguretat Social o una nova branca quan les parts contractants així ho acordin.

Article 3

Camp d'aplicació subjectiu

1. Aquest Conveni és aplicable als treballadors nacionals de cadascuna de les parts contractants, així com als membres de les seves famílies.

També s'aplica a les persones que tinguin la condició de refugiats d'acord amb el Conveni relatiu a l'estatut dels refugiats, signat a Ginebra el 28 de juliol de 1951, i el Protocol signat a Nova York el 31 de gener de 1967 i als apàtrides segons el Conveni relatiu a l'estatut d'apàtrides, signat a Nova York el 28 de setembre de 1954, que resideixin habitualment en el territori d'una de les parts, així com als membres de les seves famílies.

2. El Conveni també és aplicable als membres de la família d'un treballador que siguin nacionals d'una de les parts contractants, sigui quina sigui la nacionalitat del treballador, sempre que aquest hagi estat sotmès a la legislació d'una o de les dues parts contractants.

Article 4

Igualtat de tracte

Els nacionals d'una part contractant i els membres de la seva família estan sotmesos i es beneficien de la Seguretat Social en el territori de l'altra part en les mateixes condicions que els nacionals d'aquesta, sense perjudici de les disposicions particulars que conté aquest Conveni; aquesta disposició també s'aplica als refugiats i apàtrides als quals es refereix l'article 3.

Article 5

Totalització de períodes

1. Quan la legislació d'una part contractant subordini l'adquisició, conservació o recuperació del dret a

prestacions de caràcter contributiu al compliment de determinats períodes d'assegurança, la institució competent ha de tenir en compte, a aquest efecte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de l'altra part contractant, com si es tractés de períodes complerts d'acord amb la legislació de la primera part, sempre que no se superposin.

Per a les prestacions per desocupació s'aplica el que disposa l'article 27.

2. Quan s'hagi de portar a terme la totalització de períodes d'assegurança complerts en les dues parts per al reconeixement del dret a les prestacions, s'han d'aplicar les regles següents:

a) Quan coincideixi un període d'assegurança obligatòria amb un període d'assegurança voluntària o equivalent s'ha de tenir en compte el període d'assegurança obligatòria.

b) Quan coincideixin dos períodes d'assegurança voluntària acreditats a les dues parts, cada part ha de tenir en compte els períodes d'assegurança voluntaris complerts en el seu territori.

c) Quan coincideixi un període d'assegurança voluntària acreditat en una part, amb un període d'assegurança equivalent, acreditat a l'altra part, s'ha de tenir en compte el període d'assegurança voluntària.

d) Quan en una part no sigui possible precisar l'època en què determinats períodes d'assegurança hagin estat complerts, es presumeix que aquests períodes no se superposen amb els períodes d'assegurança complerts a l'altra part.

3. Si s'exigeixen períodes d'assegurança per a l'admissió a l'assegurança voluntària o continuació facultativa de l'assegurança, els períodes d'assegurança coberts pel treballador en virtut de la legislació d'una part es totalitzen, si és necessari, amb els períodes d'assegurança coberts en virtut de la legislació de l'altra part, sempre que no se superposin.

Article 6

Prestacions de caràcter no contributiu

1. Les prestacions no contributives les ha de reconèixer cadascuna de les parts als nacionals de l'altra part, d'acord amb la seva pròpia legislació.

2. Per a la concessió de les prestacions no contributives, cada part contractant ha de tenir en compte únicament els períodes de residència acreditats en la dita part.

Article 7

Conservació dels drets adquirits i pagament de prestacions a l'estranger

1. Llevat que aquest Conveni disposi una altra cosa, les prestacions no estan subjectes a reducció, modificació, suspensió, supressió o retenció pel fet que el beneficiari estigui o resideixi en el territori de l'altra part contractant, i se li fan efectives en aquest.

2. El que disposa l'apartat anterior no s'aplica a les prestacions econòmiques d'incapacitat temporal, a les prestacions per desocupació i a les prestacions no contributives la concessió de les quals depengui de períodes de residència.

3. Les pensions reconegudes d'acord amb aquest Conveni a beneficiaris que resideixin en un tercer país s'han de fer efectives, tenint en compte els apartats anteriors, en les mateixes condicions i amb la mateixa extensió que als mateixos nacionals que resideixin en aquest tercer país.

TÍTOL II

Disposicions sobre la legislació aplicable

Article 8

Norma general

Els treballadors als quals sigui aplicable aquest Conveni estan subjectes exclusivament a la legislació de Seguretat Social de la part contractant en el territori de la qual exerceixin l'activitat laboral, sense perjudici del que disposa l'article 9.

Article 9

Normes particulars i excepcions

1. Respecte al que disposa l'article 8, s'estableixen les normes particulars i les excepcions següents:

a) El treballador assalariat al servei d'una empresa que tingui la seu en el territori d'una de les parts contractants i sigui enviat per l'empresa esmentada al territori de l'altra part per realitzar-hi treballs de caràcter temporal queda sotmès en la seva totalitat a la legislació de la primera part, sempre que la durada previsible de la feina per a la qual ha estat desplaçat no excedeixi els tres anys, ni hi hagi estat enviat en substitució d'un altre treballador el període de desplaçament del qual hagi acabat.

Si, per circumstàncies imprevisibles, la durada de la feina a què es refereix l'apartat anterior excedeix els tres anys, el treballador continua sotmès a la legislació de la primera part per un nou període, no superior a dos anys més, a condició que l'autoritat competent de la segona part o organisme en qui delegui hi doni la conformitat.

b) El treballador pel seu compte que exerceix normalment la seva activitat en el territori d'una part en la qual està assegurat i que passi a realitzar una feina de la mateixa naturalesa en el territori de l'altra part continua sotmès en la seva totalitat a la legislació de la primera part, a condició que la durada previsible de la feina no excedeixi els tres anys.

Si, per circumstàncies imprevisibles, la durada de la feina a què es refereix l'apartat anterior excedeix els tres anys, el treballador continua sotmès a la legislació de la primera part per un nou període, no superior a dos anys més, a condició que l'autoritat competent de la segona part o organisme en qui delegui hi doni la conformitat.

c) El personal itinerant al servei d'empreses de transport aeri i terrestre que porti a terme la seva activitat en el territori de les dues parts està subjecte a la legislació de la part en el territori de la qual tingui la seu l'empresa.

d) El treballador assalariat que exerceix la seva activitat a bord d'un vaixell està sotmès a la legislació de la part contractant la bandera de la qual enarbori el vaixell.

No obstant això, quan el treballador sigui remunerat per aquesta activitat per una empresa o una persona que tingui el domicili en el territori de l'altra part contractant, queda sotmès a la legislació d'aquesta part contractant, si resideix en el seu territori. L'empresa o persona que pagui la retribució es considera empresari per a l'aplicació de la legislació esmentada.

Els treballadors ocupats en treballs de càrrega, descàrrega, reparació de vaixells i serveis de vigilància en el port estan sotmesos a la legislació de la part contractant al territori de la qual pertanyi el port.

e) Els membres de les missions diplomàtiques i de les oficines consulars i el personal al servei privat d'aquests es regeixen pel que estableixen el Conveni de Viena sobre relacions diplomàtiques, de 18 d'abril de 1961, i el Conveni de Viena sobre relacions consulars, de 24 d'abril de 1963, sense perjudici del que es disposa continuació:

El personal administratiu i tècnic i els membres del personal de servei de les missions diplomàtiques i de les oficines consulars de cadascuna de les parts, així com el personal al servei privat dels membres d'aquelles, poden optar entre l'aplicació de la legislació de qualsevol de les parts contractants sempre que siguin nacionals de l'Estat que els envia.

L'opció s'ha d'exercir dins dels tres primers mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni o, segons el cas, dins dels tres mesos següents a la data d'iniciació de la feina en el territori de l'Estat receptor.

f) Els funcionaris públics d'una part contractant diferents d'aquells a què es refereix la lletra e), que estiguin destinats al territori de l'altra part, queden sotmesos a la legislació de la part a la qual pertany l'Administració de la qual depenen.

g) Les persones enviades per una de les parts en missions de cooperació, al territori de l'altra part, queden sotmeses a la Seguretat Social de la part que les envia, llevat que els acords de cooperació disposin una altra cosa.

2. Les autoritats competents de les dues parts contractants o els organismes designats per aquestes poden establir, de comú acord, altres excepcions o modificar les que preveuen els apartats anteriors.

TÍTOL III

Disposicions relatives a les prestacions

CAPÍTOL I

Prestacions d'assistència sanitària per maternitat, malaltia i accident

Article 1

Prestacions d'assistència sanitària en casos d'estada

1. El treballador que compleixi les condicions exigides per la legislació d'una part per tenir dret a les prestacions d'assistència sanitària, es trobi temporalment en el territori de l'altra part i, el seu estat de salut les requereixi amb urgència absoluta, se n'ha de poder beneficiar i les hi ha de servir la institució del país en què es trobi d'acord amb les modalitats i els continguts de la seva legislació i amb càrrec a la institució competent.

2. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable als membres de la família del treballador que tinguin dret a l'assistència sanitària, d'acord amb la legislació que els sigui aplicable.

3. Es considera urgència absoluta la situació en què la prestació d'assistència sanitària no pot ser diferida sense posar en greu perill la vida o la salut de l'interessat.

4. La institució competent pot autoritzar, per un termini determinat, la continuació de les prestacions d'assistència sanitària, una vegada superada la situació d'urgència absoluta.

Article 11

Reintegrant de les despeses d'assistència sanitària

Les despeses ocasionades en virtut de les prestacions d'assistència sanitària concedides per la institució d'una part per compte de la institució competent de l'altra part han de ser reemborsades sobre la base de les despeses reals segons el procediment que determini l'Acord administratiu que preveu l'article 28 del present Conveni.

Article 12

Ampliació de les prestacions d'assistència sanitària

Les autoritats competents de les dues parts contractants, de comú acord, poden estendre les prestacions d'assistència sanitària a noves situacions o col·lectius de persones.

CAPÍTOL 2

Prestacions econòmiques per incapacitat temporal, maternitat i risc durant l'embaràs

Article 13

Reconeixement del dret

Les prestacions econòmiques per incapacitat temporal derivada de malaltia comuna o accident no laboral, i les prestacions per maternitat i risc durant l'embaràs han de ser concedides per la institució competent de la part la legislació de la qual sigui aplicable al treballador de conformitat amb els articles 8 i 9 i d'acord amb aquesta.

CAPÍTOL 3

Prestacions per incapacitat permanent, jubilació i supervivència

Article 14

Determinació del dret i càlcul de les prestacions

El treballador que hagi estat sotmès a la legislació d'una part i de l'altra part contractant causa dret a les prestacions regulades en aquest capítol en les condicions següents:

1. La institució competent de cada part contractant determina el dret i calcula la prestació, tenint en compte únicament els períodes d'assegurança acreditats en aquesta part contractant.

2. Així mateix, la institució competent de cada part contractant determina els drets a les prestacions totalitzant els períodes d'assegurança complerts sota la legislació de les dues parts contractants. Quan, efectuada la totalització, s'arribi al dret a la prestació per al càlcul de la quantia que s'ha de pagar, s'han d'aplicar les regles següents:

a) Es determina la quantia de la prestació a la qual l'interessat hauria tingut dret, com si tots els períodes d'assegurança totalitzats haguessin estat complerts sota la seva pròpia legislació (pensió teòrica).

b) L'import de la prestació s'estableix aplicant a la pensió teòrica la mateixa proporció existent entre el període d'assegurança complert en aquesta part i la totalitat dels períodes d'assegurança complerts en les dues parts (pensió «pro rata temporis»).

c) Si la legislació d'alguna de les parts exigeix una durada màxima de períodes d'assegurança per al reconeixement d'una prestació completa, la institució competent d'aquesta part ha de tenir en compte, als fins de la totalització, només els períodes de cotització de l'altra part necessaris per tenir dret a l'esmentada pensió.

3. Determinats els drets tal com estableixen els paràgrafs 1 i 2 precedents, la institució competent de cada part ha de reconèixer i ha d'abonar la prestació que sigui més favorable a l'interessat, independentment de la resolució adoptada per la institució competent de l'altra part.

Article 15

Períodes d'assegurança inferiors a un any

1. No obstant el que disposa l'article 14, apartat 2, quan la durada total dels períodes d'assegurança complerts sota la legislació d'una part contractant no arriba a un any i, d'acord amb la legislació d'aquesta part no s'adquireixi dret a prestacions, la institució de la dita part no pot reconèixer cap prestació pel període esmentat.

La institució de l'altra part contractant ha de tenir en compte els períodes esmentats, si és necessari, per al reconeixement del dret i la determinació de la quantia de la pensió segons la seva pròpia legislació, però aquesta no aplica el que estableix l'apartat 2.b) de l'article 14.

2. Malgrat el que estableix el paràgraf anterior, els períodes inferiors a un any acreditats sota la legislació de les dues parts poden ser totalitzats per aquella part en la qual l'interessat compleix els requisits per accedir a la prestació. Si hi té dret a les dues parts, aquesta només la reconeixeria aquella part en la qual el treballador acrediti les últimes cotitzacions. En aquests casos, no seria aplicable per a la liquidació de la pensió el que disposa la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 14.

Article 16

Condicions específiques per al reconeixement del dret a les prestacions

1. Si la legislació d'una part contractant subordina la concessió de les prestacions que regula aquest capítol a la condició que el treballador hagi estat subjecte a la seva legislació en el moment de produir-se el fet causant de la prestació, aquesta condició es considera complerta si en l'esmentat moment el treballador està assegurat en virtut de la legislació de l'altra part o, si no, quan rebi una prestació d'aquesta part, basada en els seus propis períodes d'assegurança.

Per al reconeixement de les pensions de supervivència, si és necessari s'ha de tenir en consideració si el subjecte causant estava en situació d'alta o era pensionista d'acord amb la legislació de l'altra part.

2. Si la legislació d'una part contractant exigeix per reconèixer la prestació que s'hagin complert períodes de cotització en un temps determinat immediatament anterior al fet causant de la prestació, aquesta condició es considera complerta si aquests s'acrediten en el període immediatament anterior al reconeixement de les prestacions a l'altra part.

3. Les clàusules de reducció, de suspensió o de supressió previstes per la legislació d'una de les parts contractants en el cas de pensionistes que exerceixin una activitat laboral, els són aplicables encara que l'exerceixin en el territori de l'altra part contractant.

Article 17

Aplicació de la legislació espanyola

1. Per establir la base reguladora de les prestacions, la institució competent ha de tenir en compte únicament els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la seva legislació.

2. Per determinar la base reguladora de les prestacions, quan sigui aplicable el que disposa l'article 14, apartat 2, s'apliquen les normes següents:

a) El càlcul de la pensió teòrica espanyola s'efectua sobre les bases de cotització reals de l'assegurat a Espanya, durant els anys immediatament anteriors al pagament de l'última cotització a la Seguretat Social espanyola.

b) La quantia de la prestació s'incrementa d'acord amb l'import dels augments i revaloracions calculats per a cada any posterior per a les pensions de la mateixa naturalesa.

Article 18

Aplicació de la legislació de la República Txeca

1. Per establir la base reguladora per al càlcul de les prestacions, s'exclouen els períodes d'assegurança complerts sota la legislació de l'altra part.

2. La institució competent no efectua el càlcul que preveu l'apartat 2 de l'article 14, si el resultat d'aquest és idèntic o inferior al resultat que s'obtidria en aplicació de l'apartat 1 de l'article esmentat.

3. La condició per adquirir dret a una pensió d'invalidesa absoluta per a persones la invalidesa absoluta

de les quals s'hagi originat abans de fer els divuit anys d'edat, i que no tinguin complerts els períodes d'assegurament requerits, és que estiguin residint en el territori de la República Txeca.

4. L'increment de la pensió en el cas de necessitat d'ajuda sobre la pensió calculada d'acord amb l'article 14, apartat 2, s'estableix d'acord amb la mateixa regla de proporcionalitat que es va tenir en compte per calcular la pensió.

Article 19

Còmput de períodes de cotització en règims especials o en determinades professions

Si la legislació d'una de les parts condiciona el dret a prestacions o la concessió de determinats beneficis al compliment de períodes d'assegurament en una professió sotmesa a un règim especial o, en una professió o feina determinada, els períodes complerts sota la legislació de l'altra part només es tenen en compte, per a la concessió d'aquestes prestacions o beneficis, si han estat acreditats a l'empara d'un règim de la mateixa naturalesa, o a falta d'aquest, a la mateixa professió o, donat el cas, en una feina similar.

Si, tenint en compte els períodes així complerts, l'interessat no satisfà les condicions requerides per beneficiar-se d'una prestació d'un règim especial, aquests períodes es tenen en compte per a la concessió de prestacions del règim general o d'un altre règim especial en què l'interessat pugui acreditar dret.

Article 20

Determinació del grau d'incapacitat

1. Per determinar la disminució de la capacitat de treball als efectes de la concessió de les prestacions d'incapacitat corresponents, la institució competent de cadascuna de les parts contractants ha d'efectuar la seva avaluació d'acord amb la legislació que apliqui.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, les institucions competents de cadascuna de les parts contractants han de tenir en compte els informes mèdics i les dades administratives emesos per les institucions de l'altra part. No obstant això, cada institució pot sotmetre l'assegurador a reconeixement per metges elegits per l'esmentada institució i a càrrec d'aquesta.

CAPÍTOL 4

Prestacions familiars per fill a càrrec

Article 21

Reconeixement del dret a les prestacions familiars per fill a càrrec

1. El treballador assegurat en virtut de la legislació d'una part o el titular d'una pensió d'una de les parts té dret, per als membres de la seva família que resideixin en territori de l'altra part, a les prestacions familiars que preveu la legislació de la part en què estigui assegurat o de la qual percebi la pensió, com si els familiars residissin en el territori d'aquesta.

2. En cas que es causi dret a les prestacions durant el mateix període i per al mateix membre de la família, segons la legislació de les dues parts contractants, és competent la part en la qual estigui assegurat el treballador o aquella en virtut de la legislació de la qual s'aboni una pensió.

3. Si, malgrat el que disposa l'apartat anterior, encara hi ha concurrència de drets, les prestacions les ha d'abonar únicament la part en el territori de la qual resideixen els membres de la família.

CAPÍTOL 5

Prestacions per accident de treball i malaltia professional

Article 22

Determinació del dret a prestacions

El dret a les prestacions derivades d'accident de treball o malaltia professional es determina d'acord amb la legislació de la part contractant a la qual el treballador estigui subjecte en la data en què tingui lloc l'accident o en què es contregui la malaltia.

Article 23

Agreujament de les seqüeles d'un accident de treball

Si el treballador, víctima d'un accident de treball, pateix un agreujament de les seqüeles de l'accident, estant subjecte a la legislació de l'altra part, les prestacions que li puguin correspondre per aquest agreujament són a càrrec de la institució competent de la part en la qual el treballador estava assegurat en el moment de produir-se l'accident de treball.

Article 24

Malaltia professional

1. Les prestacions per malaltia professional es regulen d'acord amb la legislació de la part contractant que sigui aplicable al treballador durant el temps que va estar exercint l'activitat subjecta a risc de malaltia professional, encara que aquesta s'hagi diagnosticat per primera vegada estant subjecte el treballador a la legislació de l'altra part.

2. Quan el treballador hagi realitzat successivament o alternativament l'activitat esmentada, estant subjecte a la legislació d'una part i l'altra, els seus drets es determinen d'acord amb la legislació de la part a la qual estigui o hagi estat subjecte en últim lloc per raó de l'esmentada activitat. Si no té dret a la prestació en aquesta part, és aplicable el que disposa la legislació de la primera.

Article 25

Agreujament de la malaltia professional

1. En cas que una malaltia professional hagi originat la concessió de prestacions per una de les parts contractants, aquesta ha de respondre de qualsevol agreujament de la malaltia que pugui tenir lloc encara que estigui subjecte a la legislació de l'altra part, sempre que el treballador no hagi realitzat una activitat amb el mateix risc, estant subjecte a la legislació d'aquesta última part.

2. Si, després d'haver estat reconeguda una pensió d'incapacitat permanent per malaltia professional per la institució d'una part, l'interessat exerceix una activitat susceptible d'agreujar la malaltia professional que té, estant subjecte a la legislació de l'altra part, la institució competent de la primera part ha de continuar abonant la prestació que tenia reconeguda sense tenir en compte l'agreujament i d'acord amb el que disposa la seva legislació. La institució competent de la segona part, a la legislació de la qual ha estat subjecte l'interessat mentre es produïa l'agreujament, li ha de concedir una prestació la quantia de la qual sigui igual a la diferència que hi hagi entre la quantia de la prestació a què l'interessat tingui dret després de l'agreujament i la quantia de la prestació a què hagi tingut dret en aquesta part, abans de l'agreujament.

Article 26

Consideració de seqüeles per anteriors accidents de treball o malalties professionals

Per valorar la disminució de la capacitat derivada d'un accident de treball o d'una malaltia professional, s'han de tenir en compte les seqüeles d'anteriors accidents de treball o malalties professionals que pugui haver tingut el treballador, encara que aquests s'hagin produït estant subjecte a la legislació de l'altra part.

CAPÍTOL 6

Prestacions per desocupació

Article 27

Reconeixement del dret

1. Si la legislació d'una part contractant subordina l'adquisició, la conservació o la recuperació del dret a les prestacions al requisit d'haver cobert determinats períodes d'assegurança, la institució competent que apliqui la legislació d'aquesta part contractant ha de tenir en compte, en la mesura necessària, els períodes d'assegurança computables segons la seva legislació als efectes d'aquestes prestacions, coberts sota la legislació de l'altra part contractant com si es tractés de períodes d'assegurança coberta sota la legislació que ella aplica.

2. L'aplicació del que disposa l'apartat 1 anterior queda subordinada al requisit que l'interessat hagi cobert en últim lloc períodes d'assegurança d'acord amb el que disposa la legislació a l'empareda de la qual siguin sol·licitades les prestacions.

3. Quan la durada de les prestacions depèn de la durada dels períodes d'assegurança s'aplica el que preveu l'apartat 1 anterior.

4. Les prestacions per desocupació es paguen mentre el beneficiari resideixi legalment en el territori de la part que les hi hagi reconegut.

TÍTOL IV

Disposicions diverses

Article 28

Atribucions i obligacions de les autoritats competents

1. Es faculta les autoritats competents de les dues parts contractants per establir l'acord administratiu necessari per a l'aplicació d'aquest Conveni.

2. Les autoritats competents de les dues parts estan obligades a:

- a) Designar els organismes d'enllaç respectius.
- b) Comunicar-se les mesures adoptades en el pla intern per a l'aplicació d'aquest Conveni.
- c) Notificar-se totes les disposicions legislatives i reglamentàries que modifiquin les que esmenta l'article 2.
- d) Prestar-se els seus bons oficis i la més àmplia col·laboració tècnica i administrativa possible per a l'aplicació d'aquest Conveni.

Article 29

Presentació de documents

1. Les sol·licituds, les declaracions, els recursos i altres documents que, als efectes d'aplicació de la legislació d'una part, hagin de ser presentats en un termini determinat davant les autoritats o institucions corresponents d'aquesta part es consideren presentats davant seu si ho han estat dins del mateix termini davant les autoritats o institucions corresponents de l'altra part.

2. Qualsevol sol·licitud de prestació presentada segons la legislació d'una part es considera com a sol·licitud de la prestació corresponent segons la legislació de l'altra part, sempre que l'interessat manifesti expressament, o es dedueixi de la documentació presentada, que ha exercit una activitat laboral o ha estat assegurat en el territori de la dita part.

3. Els documents i la correspondència que les autoritats competents, organismes d'enllaç i institucions competents intercanviïn en relació amb l'aplicació d'aquest Conveni s'han de formalitzar en espanyol o en txec.

Article 30

Ajuda administrativa entre institucions

1. Les institucions competents de les dues parts es poden sol·licitar, en qualsevol moment, reconeixements mèdics, comprovacions de fets i actes dels quals poden derivar l'adquisició, la modificació, la suspensió, la supressió, l'extinció o el manteniment del dret a prestacions reconegut per elles. Les despeses que en conseqüència es produeixin han de ser reintegrades, sense demora, per la institució competent que en va sol·licitar el reconeixement o la comprovació, quan es rebin els documents justificatius d'aquestes despeses.

2. La institució competent d'una de les parts que, en liquidar o revisar una prestació d'acord amb el que disposa el títol III d'aquest Conveni, comprovi que ha pagat al beneficiari de prestacions una quantitat superior a la deguda, pot sol·licitar a la institució competent de l'altra part que degui prestacions de la mateixa naturalesa al mateix beneficiari la retenció sobre el primer pagament dels endarreriments corresponents als abonaments periòdics de la quantitat pagada en excés, dins dels límits establerts per la legislació interna de la part que realitzi la retenció. Aquesta última institució ha de transferir la suma retinguda a la institució creditora.

Article 31

Exempcions en actes i documents administratius

1. Les exempcions de drets de registre, d'escriptura, de timbre i de taxes consulars o altres d'anàlegs, previstes en la legislació de cadascuna de les parts contractants, s'estén als certificats i documents que expedixin les administracions o institucions competents de l'altra part en aplicació d'aquest Conveni.

2. Tots els actes administratius i documents que s'expedixin per a l'aplicació d'aquest Conveni són dispensats dels requisits de legalització.

Article 32

Actualització o revaloració de les prestacions

Les prestacions reconegudes per aplicació de les normes del títol III d'aquest Conveni s'actualitzen o es revaloren d'acord amb la legislació interna de cadascuna de les parts i tenint en compte les disposicions del present Conveni.

Article 33

Modalitats i garantia de pagament de les prestacions

1. Les institucions competents de cadascuna de les parts queden alliberades dels pagaments que es realitzin en aplicació d'aquest Conveni, quan aquests s'efectuïn en la moneda de curs legal del seu país.

2. Si en alguna de les parts contractants es promulguen disposicions que restringeixen la transferència de divises, les dues parts han d'adoptar immediatament les mesures necessàries per garantir l'efectivitat dels drets derivats d'aquest Conveni.

Article 34

Regulació de les controvèrsies

Les autoritats competents han de resoldre mitjançant negociacions les eventuals controvèrsies i les diferències d'interpretació d'aquest Conveni i del seu acord administratiu.

TÍTOL V

Disposicions transitòries finals

Article 35

Còmput de períodes anteriors a la vigència del Conveni

1. Els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de cadascuna de les parts abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni es tenen en consideració per determinar el dret i la quantia de les prestacions que es reconeguin en virtut d'aquest.

2. Quan s'hagi produït una superposició de períodes d'assegurança que corresponguin a períodes anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Conveni, cadascuna de les parts ha de tenir en consideració els períodes acreditats en la seva legislació per determinar el dret a la prestació i la quantia d'aquesta.

Article 36

Fets causants anteriors a la vigència del Conveni

1. L'aplicació d'aquest Conveni atorga dret a prestacions per contingències esdevingudes anteriorment a la data de l'entrada en vigor. No obstant això, l'abonament de les prestacions no s'efectua en cap cas per períodes anteriors a la seva vigència.

2. Les pensions que hagin estat liquidades per les dues parts o els drets a pensions que hagin estat denegats abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni poden ser revisats a l'empara d'aquest, a petició dels interessats.

No es revisen les prestacions abonades que hagin consistit en una quantitat única.

Article 37

Vigència del Conveni

1. El present Conveni s'estableix per temps indefinit, i pot ser denunciat per qualsevol de les parts mitjançant notificació a l'altra.

En aquest cas cessa la seva vigència al cap de sis mesos del lliurament de la notificació esmentada.

2. En cas de denúncia, les disposicions del present Conveni segueixen sent aplicables als drets adquirits a l'empara d'aquest.

Així mateix, les parts contractants han d'acordar les mesures que garanteixin els drets en curs d'adquisició derivats dels períodes d'assegurança complerts abans de la data del cessament de vigència del Conveni.

Article 38

Signatura i ratificació

Aquest Conveni s'ha de sotmetre a ratificació d'acord amb la legislació interna de cadascuna de les parts.

Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del segon mes següent a la data d'intercanvi dels instruments de ratificació.

Per donar-ne fe, els sotasignats, degudament autoritzats a aquests efectes, signen el present Conveni.

Fet a València el 13 de maig de 2002 en dos exemplars originals en idioma espanyol i txec; els dos textos

tenen el mateix valor legal.—Pel Regne d'Espanya, el ministre de Treball i Afers Socials, Juan Carlos Aparicio Pérez.—Per la República Txeca, l'ambaixador de la República Txeca a Espanya, Martin Povejsil.

Aquest Conveni entra en vigor l'1 de maig de 2004, primer dia del segon mes següent a la data d'intercanvi dels instruments de ratificació, segons estableix el seu article 38.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 13 d'abril de 2004.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Ignacio Matellanes Martínez.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

8186 *PROTOCOL a l'Acord de cooperació i d'unió duanera entre la Comunitat Econòmica Europea i la República de San Marino com a conseqüència de l'adhesió de la República d'Àustria, la República de Finlàndia i el Regne de Suècia a la Unió Europea, fet a Brussel·les el 30 d'octubre de 1997. («BOE» 108, de 4-5-2004.)*

PROTOCOL A L'ACORD DE COOPERACIÓ I D'UNIÓ DUANERA ENTRE LA COMUNITAT ECONÒMICA EUROPEA I LA REPÚBLICA DE SAN MARINO COM A CONSEQÜÈNCIA DE L'ADHESIÓ DE LA REPÚBLICA D'ÀUSTRIA, LA REPÚBLICA DE FINLÀNDIA I EL REGNE DE SUÈCIA A LA UNIÓ EUROPEA

Sa Majestat el Rei dels belgues,
Sa Majestat la Reina de Dinamarca,
El president de la República Federal d'Alemanya,
El president de la República Hel·lènica,
Sa Majestat el Rei d'Espanya,
El president de la República Francesa.
El president d'Irlanda,
El president de la República Italiana,
Sa Altesa Reial el Gran Duc de Luxemburg,
Sa Majestat la Reina dels Països Baixos,
El president de la República d'Àustria,
El president de la República Portuguesa,
El president de la República de Finlàndia,
El Govern del Regne de Suècia,
Sa Majestat la Reina del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord,
els estats dels quals són parts contractants en el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, i
El Consell de la Unió Europea,
d'una banda, i
El Govern de la República de San Marino,
de l'altra,

Vist l'Acord de cooperació i d'unió duanera entre la Comunitat Econòmica Europea i la República de San Marino, signat a Brussel·les el 16 de desembre de 1994, d'ara endavant denominat «Acord»,

Atès que la República d'Àustria, la República de Finlàndia i el Regne de Suècia es van adherir a la Unió Europea l'1 de gener de 1995,

Han convingut:

ARTICLE 1

La República d'Àustria, la República de Finlàndia i el Regne de Suècia passen a ser parts contractants de l'Acord.